

gemeente

**HORST
A/D
MAAS**

Omgevingsvergunning ontwerp Schorfvenweg 3, Kronenberg

NL.IMRO.1507.KBSCHORFVENWEG3-OVO1

GEMEENTE HORST AAN DE MAAS

Ruimtelijke onderbouwing

**Uitbreiding manege d'n Umswing
hippische zone Peelbergen**

VERSIE: 28 MEI 2018

Ruimtelijke onderbouwing uitbreiding d'n Umswing

1. INLEIDING	1
2. BELEID	5
2.1. Inleiding	5
2.2. Rijksbeleid	5
2.3. Provinciaal beleid	7
2.3.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg	7
2.3.2. Omgevingsverordening Limburg 2014.....	9
2.3.3. Limburgs Kwaliteitsmenu	10
2.4. Regionaal beleid	10
2.4.1. Waterbeleid	10
2.4.2. Regionale Mobiliteitsvisie	11
2.5. Gemeentelijk beleid	11
2.5.1. Structuurvisie Horst aan de Maas	11
2.5.2. Bestemmingsplan buitengebied Horst aan de Maas	12
2.5.3. Bestemmingsplan 'Grandorse'	12
2.5.4. Gemeentelijk kwaliteitsmenu.....	13
2.6. Conclusie	13
3. PROJECTPROFIEL.....	14
3.1. Gebiedsbeschrijving	14
3.2. Projectbeschrijving	14
3.3. Landschappelijke inpassing	18
3.4. Conclusie	18
4. MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN.....	19
4.1. Inleiding	19
4.2. Milieuaspecten.....	19
4.2.1. Bodem- en grondwaterkwaliteit.....	19
4.2.2. Geluid	19
4.2.3. Luchtkwaliteit.....	21
4.2.4. Geur.....	23
4.2.5. Bedrijven en milieuzoneringen.....	24
4.2.6. Externe veiligheid	24
GROEPSRISICO REFERENTIE-SITUATIE.....	26
Berekening groepsrisico buisleiding A-520-deel-1.....	26
Berekening groepsrisico buisleiding A-578-deel-1.....	28
Berekening groepsrisico buisleiding A-665-deel-1.....	29
4.2.7. Milieueffectrapportage.....	35

4.3. Waterparagraaf.....	36
4.3.1. Vierde Nota Waterhuishouding	36
4.3.2. Provinciaal beleid	36
4.3.3. Watertoets Waterschap Peel en Maasvallei	36
4.4. Kabels en leidingen	39
4.5. Natuurbeschermingswet.....	39
4.6. Flora en fauna	41
4.7. Archeologie en cultuurhistorie	43
4.7.1. Archeologie.....	43
4.7.2. Archeologiebeleid Horst aan de Maas (2015)	43
4.7.3. Cultuurhistorie	44
4.8. Infrastructuur	45
4.9. Duurzaamheid	45
 5. UITVOERBAARHEID	 46
5.1. Economische en financiële haalbaarheid.....	46
5.2. Maatschappelijke uitvoerbaarheid.....	46
 6. PROCEDURE	 47
 7. AFWEGING EN EINDCONCLUSIE	 48

1. INLEIDING

1.1. Aanleiding en doel van het project

De gemeente Horst aan de Maas maakt deel uit van de hippische sportzone in Limburg die denkbeeldig loopt in de lijn van Horst naar Weert (maar in feite ook van Zuid Limburg tot Noord-Brabant). Sport-aanbieders, bedrijfsleven, gemeente Horst aan de Maas, Provincie Limburg en Limburg Paardensport werken gezamenlijk aan het versterken van de paarden(sport)infrastructuur in de gemeente Horst aan de Maas.

Voor de hippische zone in gebied De Peelbergen geldt dat onder aansturing van de gemeente Horst aan de Maas en Limburg Paardensport en met de realisatie van het Equestrian Centre de Peelbergen (ECdP) een unieke kans is ontstaan om binnen dit gebied te komen tot intensivering van samenwerking tussen topsport, breedtesport en evenementen. De gemeente staat daarom binnen de hippische zone De Peelbergen een gebiedsontwikkeling voor waarbij beoefening en beleving van de paardensport enerzijds, en verdergaande economische ontwikkeling op het gebied van paardensport gerelateerde bedrijvigheid anderzijds, de ruimte krijgen en elkaar versterken.

In dat kader is op 16 april 2016 de intentieverklaring hippische evenementenzone De Peelbergen ondertekend door de stakeholders:

- Equestrian Centre De Peelbergen
- Stichting Aangespannen Evenementen Noord-Limburg
- Stichting SGW Noord-Limburg
- Gemeente Horst aan de Maas
- Stichting Ruiterbelangen Sevenum

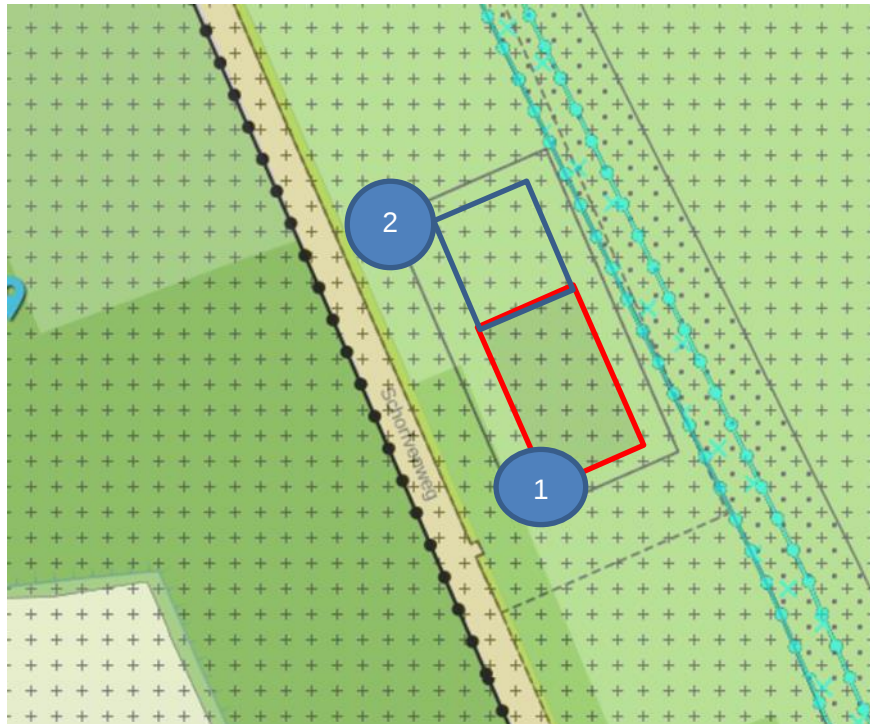
Deze ontwikkeling wordt ondersteund door Limburg Paardensport.

Vervolgens is op 14 juni 2016 door de gemeenteraad van Horst aan de Maas het raadsvoorstel: 'Doorontwikkeling hippische zone in Park de Peelbergen' (nr. 2016.044) aangenomen.

Binnen het gebied Park De Peelbergen is initiatiefnemer, Stichting Ruiterbelangen Sevenum, voornemens een de bestaande accommodatie d'n Umswing te renoveren en uit te breiden.

De projectlocatie maakt onderdeel uit van de hippische zone in Park de Peelbergen. De uitbreiding van de rijhal is echter in strijd met de geldende bestemming. Door middel van een omgevingsvergunning afwijking bestemmingsplan is het mogelijk om de genoemde initiatie-

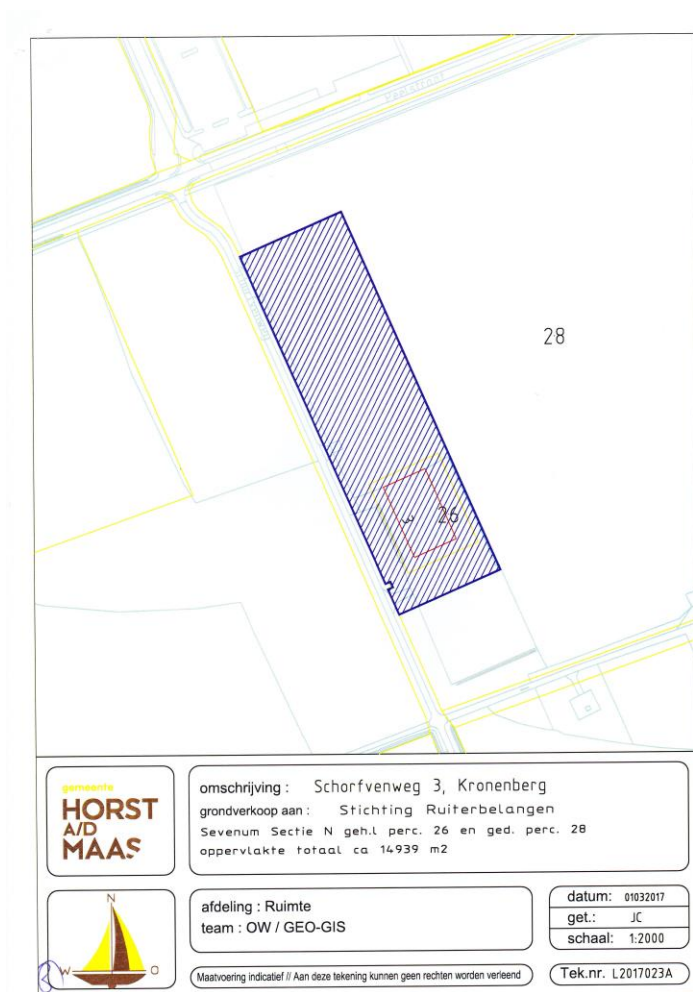
ven te realiseren. De gemeente Horst aan de Maas ziet aanknopingspunten in het ruimtelijk beleid om in onderhavige situatie middels een omgevingsvergunning afwijking bestemmingsplan te voorzien in de uitbreidingsplannen van de initiatiefnemer.

1. Bestaande rijhal
2. Uitbreiding rijhal

1.2. Ligging en begrenzing van het plangebied

De projectlocatie ligt in het buitengebied van de gemeente Horst aan de Maas, ten westen van Kronenberg en ten oosten van de Midden-peelweg N277. Het projectgebied bestaat uit de percelen, kadastraal bekend als gemeente Sevenum, sectie N, nummer 26 en N 28 gedeeltelijk. Het plangebied is weergegeven in navolgende figuur.

Ligging plangebied

1.3. Het vigerende bestemmingsplan

Ter plekke van de projectlocatie vigeert het bestemmingsplan Park 'De Peelbergen' van de voormalige gemeente Sevenum. Dit bestemmingsplan is op 9 oktober 2006 vastgesteld door de gemeenteraad van de voormalige gemeente Sevenum en is gedeeltelijk goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg op 5 juni 2007.

De projectlocatie is aangewezen als 'evenemententerrein'. De gronden bestemd als 'evenemententerrein' zijn bestemd voor het houden van manifestaties op sportief en cultureel gebied. Op basis van de bestemming evenemententerrein beperken de bouwmogelijkheden zich tot bouwwerken, geen gebouwen.

De uitbreiding van de bestaande accommodatie is op basis van het geldende bestemmingsplan niet mogelijk. Om die reden zal een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan aangevraagd. Voorliggende ruimtelijke onderbouwing is vereist voor het kunnen verlenen van de aangevraagde omgevingsvergunning.

1.4. Opbouw ruimtelijke onderbouwing

De voorliggende ruimtelijke onderbouwing kent de volgende opbouw: in hoofdstuk 2 komt het rijks-, provinciaal en gemeentelijk beleidskader aan de orde. Hoofdstuk 3 bevat de beschrijving van het projectgebied en project. In Hoofdstuk 4 komt de toetsing aan milieu- en overige onderzoekaspecten aan bod. Hoofdstuk 5 bevat de motivering van de uitvoerbaarheid. Hoofdstuk 6 en 7 betreffen de beschrijving van de procedure en de afweging en conclusie.

2. BELEID

2.1. Inleiding

2.1. Inleiding

In de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) worden de kaders gegeven waaraan de ruimtelijke onderbouwing behorend bij een aanvraag om een uitgebreide omgevingsvergunning moet voldoen. In dit hoofdstuk wordt mede aan de hand van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) ingegaan op het Rijks-, provinciale en gemeentelijke beleid.

2.2. Rijksbeleid

Het voorliggende plan is getoetst aan de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte. In deze structuurvisie is de toekomstvisie van het kabinet met betrekking tot onder andere de ruimtelijke ordening uiteen gezet. De structuurvisie beschrijft de principes voor de ruimtelijke inrichting in Nederland. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de beoogde ambities tot en met 2040. In de structuurvisie worden de hoofdlijnen van het beleid aangegeven, waarbij de nationale ruimtelijke hoofdstructuur van Nederland een grote rol speelt.

In deze structuurvisie wordt benadrukt dat het van het grootste belang is dat de concurrentiepositie van Nederland verbetert. Hiertoe is het van belang dat ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk zijn. Het Rijk heeft drie hoofddoelen geformuleerd, te weten:

1. Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland;
2. Het verbeteren, instand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid;
3. Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Om de regeldruk te verlagen heeft het kabinet besloten dat de ruimtelijke afwegingen zo dicht mogelijk bij de burger plaats moet vinden. Daarom wordt er op basis van de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte naar gestreefd om zoveel mogelijk verantwoordelijkheden bij de gemeenten en provincies onder te brengen. Het Rijk zal zeer terughoudend, en met name achteraf, bij het toezicht betrokken zijn. Er zijn echter wel enkele ontwikkelingen waarbij het Rijk bij voorbaat al aangeeft dat er een rijksverantwoordelijkheid aan de orde kan zijn. Een rijksverantwoordelijkheid kan aan de orde zijn indien een onderwerp nationale baten/lasten heeft en de doorzettingsmacht van provincies en gemeenten overstijgt. Voorbeelden hiervan zijn ruimte voor militaire activiteiten en opgaven in de stedelijke regio's rondom de

mainports, brainport en greenports. Maar ook onderwerpen waarover internationale verplichtingen of afspraken zijn aangegaan. Bijvoorbeeld voor biodiversiteit, duurzame energie of werelderfgoed. Daarnaast kunnen ook onderwerpen die provincie- of landgrensoverschrijdend of een hoog afwentelingsrisico kennen een rijksverantwoordelijkheid zijn. Ontwikkelingen die niet onder het bovenstaande vallen zullen in principe alleen achteraf gecontroleerd worden door het Rijk. Rijkswaterstaat en de ministeries van Defensie en EL&I zullen als direct belanghebbenden wel de plannen vooraf blijven beoordelen.

De structuurvisie streeft een zorgvuldige en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke plannen na. Hiertoe is in de structuurvisie een ladder voor duurzame verstedelijking ontwikkeld. De ladder voor duurzame verstedelijking is verankerd in de Wet ruimtelijke ordening (Wro) via het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6 lid 2 Bro). Ook in het kader van een uitgebreide omgevingsvergunning dient aan deze ladder te worden getoetst op grond van artikel 5.20 van het Besluit omgevingsrecht (Bor). De invulling van deze ladder wordt overgelaten aan de gemeenten en provincies. Zolang de ontwikkeling de rijksbeleidsdoeleinden niet frustreert, is er een grote mate van vrijheid voor de decentrale overheden. De toelichting bij een uitgebreide omgevingsvergunning welke een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a. er wordt beschreven dat de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een regionale behoefte;
- b. indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel a, blijkt dat sprake is van een actuele regionale behoefte, wordt beschreven in hoeverre in die behoefte binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan worden voorzien door benutting van beschikbare gronden door herstructurering, transformatie of anderszins, en
- c. indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel b, blijkt dat de stedelijke ontwikkeling niet binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan plaatsvinden, wordt beschreven in hoeverre wordt voorzien in die behoefte op locaties die, gebruikmakend van verschillende middelen van vervoer, passend ontsloten zijn of als zodanig worden ontwikkeld.

Het Rijk streeft met het opstellen van de structuurvisie een goed werkende woningmarkt in Nederland na. Dit wil zeggen dat er qua omvang, kwaliteit en differentiatie een goede balans dient te zijn. Bovendien dient er ruimte te zijn voor het in stand houden van de bereikbaarheid van Nederland en dient er rekening gehouden te worden met het behoud van de natuur.

Meer specifiek heeft het Rijk in de provincie Limburg enkele belangrijke gebieden aangewezen. Het Rijk kent de Greenport Venlo en Brainport Zuidoost Nederland een belangrijke waarde toe voor de concurrentiepositie van Nederland.

De ladder van duurzame verstedelijking dient te worden doorlopen, indien op grond van het Bro sprake is van een 'stedelijke ontwikkeling'. Een 'stedelijke ontwikkeling' in de zin van het Bro is: een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen.

Of er sprake is van een stedelijke ontwikkeling wordt bepaald door de aard en omvang van de ontwikkeling in relatie tot de omgeving. Functies die in de jurisprudentie worden aangemerkt als een stedelijke ontwikkeling, zijn onder andere accommodaties voor maatschappelijke functies zoals een [school](#), [zorgcomplex](#), sportfaciliteiten of een [crematorium](#)

Op grond van deze begripsomschrijving is er bij nieuwbouw van een rijhal met een maatschappelijke functie sprake van een stedelijke ontwikkeling.

De Laddertoets hoeft alleen worden uitgevoerd wanneer de stedelijke ontwikkeling 'nieuw' is.

Omdat er sprake is van een uitbreiding van een bestaande faciliteit met bijbehorende voorzieningen, mag geconcludeerd worden dat er geen sprake is van nieuwe stedelijke ontwikkeling en dat de ladder voor duurzame verstedelijking niet verder doorlopen behoeft te worden.

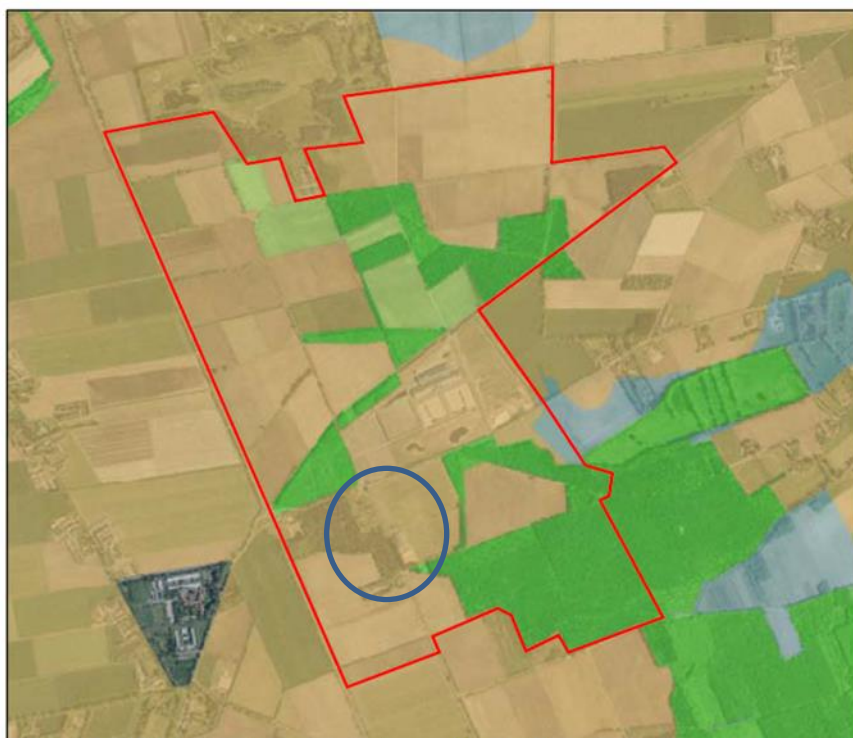
Gelet op het vorenstaande levert het uitbreiden van de rijhal geen strijd op met het Rijksbeleid.

2.3. Provinciaal beleid

2.3.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg

Op 12 december 2014 is door Provinciale Staten van Limburg het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL 2014) vastgesteld. Dit POL is een integraal plan voor het omgevingsbeleid voor het grondgebied van de Provincie Limburg. Dit houdt in dat het POL zowel een streek-

plan, een milieubeleidsplan, een waterhuishoudingsplan, een verkeers- en vervoersplan alsook een grondstoffenplan is. Dit plan is op 16 januari 2015 in werking getreden. Voorliggende planontwikkeling dient te worden getoetst aan het provinciale beleid zoals dit is opgenomen in het POL 2014.

Figuur 2. Uitsnede uit het POL. Donker groen is de Goudgroene natuurzoen, Lichtgroen de Zilvergroene natuurzone en grijs de Bronsgroene landschapszone

Het plangebied blijkt te zijn gelegen in het ‘Buitengebied’. Deze zone wordt in de omgevingsvisie als volgt omschreven:

Buitengebied

Deze zone omvat een breed scala aan gebieden variërend van landbouwgebieden in algemene zin, glastuinbouwgebieden, ontwikkelingsgebieden intensieve veehouderij, verblijfsrecreatieve terreinen, stadsrandzones tot linten en cluster van bebouwing.

De uitbreiding van de rijhal mag gezien worden als een uitbreiding van een recreatief bedrijf. Op basis van het bovenstaande mag geconcludeerd worden dat het voorliggende plan passend is in het buitengebied.

Ambities voor Noord-Limburg

De regio kent een omvangrijke bezoekersstroom gericht op toerisme en recreatie. In de Kop van Noord-Limburg en in de Peel/Peelbergen is er sprake van clustervorming. Echter in het gehele gebied ontstaan initiatieven als gevolg van de aantrekkelijke combinatie van prachtige natuur, landschap en cultuurhistorie. De ambitie is om deze sector, met respect voor de omgevingswaarden zich (als Limburgse topsector) door te laten ontwikkelen.

Opgaven Noord-Limburg

Vermarkten landschappelijke en culturele kwaliteiten

De landschappelijke en culturele kwaliteit moet beter vermarkt worden, als een onderscheidend toeristisch product. Met name in de Kop van Limburg en rond Peel en Peelbergen moeten de kansen voor het verder ontwikkelen van de Limburgse topsector vrijetijdseconomie benut worden. Investerings in de ontwikkeling en instandhouding van mensgerichte natuur zouden dan ook hoofdzakelijk daar moeten plaats vinden. Er moet geïnvesteerd worden in een aantrekkelijk sociaal en cultureel klimaat met voldoende voorzieningen. Kansen om dit te combineren met een versterking van het toeristisch product moeten optimaal benut worden.

Het voorliggende plan voldoet aan de bovenstaande opgave: door middel van de (renovatie en) uitbreiding van de faciliteiten wordt bewerkstelligd dat de voorzieningen voldoen aan de hedendaagse eisen en worden de kansen van de hippische toptoplocatie Grandorse verder vergroot.

2.3.2. Omgevingsverordening Limburg 2014

Naast de indeling in zonerings is tevens sprake van diverse provinciale beschermingsgebieden, waartoe de regelgeving op grond van de Omgevingsverordening Limburg 2014 van toepassing is.

Net als het POL2014 is ook de Omgevingsverordening Limburg 2014 op 12 december 2014 door Provinciale Staten van Limburg vastgesteld. Na raadpleging van de kaart beschermingsgebieden behorende bij de Omgevingsverordening Limburg 2014 blijkt het plangebied niet gesitueerd in een overig kwetsbaar gebied. Dit vormt daarmee geen belemmering voor het plan.

2.3.3. Limburgs Kwaliteitsmenu

Voor (ruimtelijke) ontwikkelingen buiten de zogenaamde 'rode contouren' (waarvan in casu sprake is) is het Limburgs Kwaliteitsmenu van kracht. In dit Kwaliteitsmenu geeft de provincie de Limburgse gemeenten een handreiking op welke wijze deze om moeten gaan met ontwikkelingen in het buitengebied. Gemeenten dienen in een structuurvisie dit provinciale beleidskader te verwerken en aan te geven op welke wijze zij toepassing geven aan het Limburgs Kwaliteitsmenu. In z'n algemeenheid betreft het Limburgs Kwaliteitsmenu een beleidsregel die onder voorwaarden ruimtelijke ontwikkelingen in het buitengebied van Limburg toestaat. Daarbij dient sprake te zijn van 'kwaliteitswinst'. Deze kwaliteitswinst kan op diverse wijzen tot stand komen, zoals bijvoorbeeld het realiseren van een landschappelijke inpassing, het slopen van bedrijfsbebouwing of glasopstanden, het realiseren van natuur of het leveren van een financiële bijdrage in een (gemeentelijk) 'groenfonds'. De provincie geeft in het Limburgs Kwaliteitsmenu richtlijnen en drempelwaarden voor het bepalen van de hoogte van de tegenprestatie bij verschillende soorten ruimtelijke ontwikkelingen.

De gemeente Horst aan de Maas heeft de provinciale beleidsregel 'Limburgs Kwaliteitsmenu' als 'Gemeentelijk Kwaliteitsmenu' doorvertaald in haar gemeentelijke structuurvisie. Hierop wordt in paragraaf 2.5.2 nader ingegaan. Daaruit blijkt dat het plan daaraan voldoet.

2.4. Regionaal beleid

2.4.1. Waterbeleid

Het waterbeleid van het Waterschap Peel en Maasvallei is neergelegd in het Waterbeheersplan 2010-2015 'Orde in water, Water in orde'. Zoals de naam reeds aangeeft geeft het waterschap met het Waterbeheersplan aan hoe zij de waterkeringen en regionale watersystemen op orde willen brengen en houden. Het Waterbeheersplan is gebaseerd op Europese, nationale en provinciale regelgeving, zoals de Kaderrichtlijn Water (KRW). Het Waterbeheersplan bouwt voort op de KRW-doelen die zijn opgenomen in het (ontwerp) Provinciaal Waterplan 2010-2015 van de provincie Limburg.

De wateraspecten van de beoogde ontwikkeling zijn uiteengezet in paragraaf 4.3 (Waterparagraaf). De ontwikkeling is in overeenstemming met het beleid van Waterschap Peel en Maasvallei.

2.4.2. Regionale Mobiliteitsvisie

De regionale mobiliteitsvisie is een eerste grote stap om de gemeentelijke samenwerking op het gebied van verkeer en vervoer uit te bouwen. De visie bevat het beleid en programma voor de komende vijf à tien jaar. De integrale beleidsvisie omvat de volgende thema's met opgaven:

- verkeer: mobiliteitsontwikkeling geleiden;
- ruimte: condities scheppen;
- economie: vitaliteit scheppen;
- milieu: leefbaarheid vergroten.

De regio kiest daarbij voor het versterken van een duurzame kwaliteit, waarin qua wonen, zorg, werkgelegenheid en recreatie voor een hoogwaardig niveau wordt gekozen. Voor de ruimtelijk economische positionering is de opgave om de bijzondere kwaliteiten van het gebied optimaal te benutten. De ambitie ligt in de afstemming tussen het economisch functioneren van het gebied en de kwaliteiten van de groene mal. De regio streeft daarvoor naar een hoofdwegennet waar de doorgaande (goederen) verplaatsingen over plaatsvinden en via welke alle economische centra in de regio bereikbaar zijn. Voor de regio betekent dit dat op strategisch en regionaal niveau een zestigtal projecten geformuleerd zijn.

Voorliggend plan heeft geen gevolgen voor de verkeersstructuur. Het beleid zoals verwoord in de Regionale mobiliteitsvisie is dan ook niet van toepassing.

Op basis van bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het planvoornemen niet in strijd is met het regionale beleid.

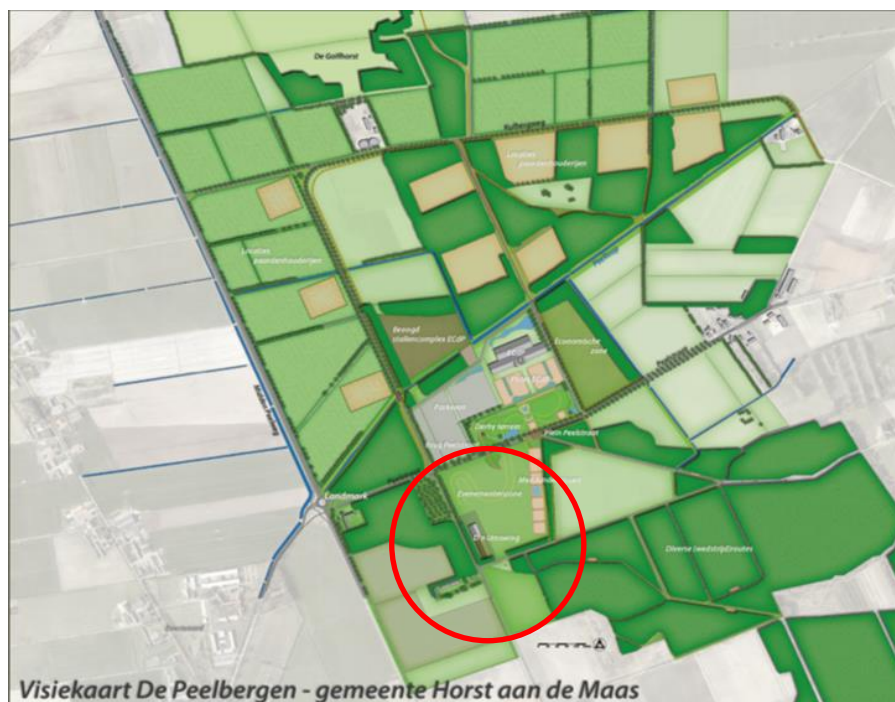
2.5. Gemeentelijk beleid

2.5.1. Structuurvisie Horst aan de Maas

De 'Structuurvisie Horst aan de Maas', op 9 april 2013 door de gemeenteraad vastgesteld, betreft een integrale structuurvisie voor het gehele grondgebied van de gemeente Horst aan de Maas. De structuurvisie geeft een integraal beeld van de ruimtelijke en sociaal-maatschappelijke ontwikkelingen die de gemeente op haar grondgebied voor ogen staat voor de langere termijn. Verder is de integrale structuurvisie opgesteld om maximaal gebruik te maken van de mogelijkheid tot het plegen van kostenverhaal dat de nieuwe Wro biedt.

Het plangebied is gelegen in gebied de hippische zone De Peelbergen waarvoor een toekomstvisie is opgesteld. In deze visie (die dateert van april 2016) is een koers uitgezet voor de gewenste ontwikkelingen.

Op de onderstaande visiekaart De Peelbergen, wordt de uitbreiding van de rijhal reeds weergegeven.

2.5.2. Bestemmingsplan buitengebied Horst aan de Maas

Het bestemmingsplan Buitengebied wordt momenteel geactualiseerd en dient op hoofdlijnen als basis voor het nieuw bestemmingsplan voor Grandorse. Voor het bestemmingsplan Buitengebied is reeds een zeer uitgebreide Nota van Uitgangspunten (NvU) opgesteld. Dit NvU dient als basis voor het NvU van bestemmingsplan Grandorse. Het is echter niet mogelijk om dit NvU in zijn geheel over te nemen. Reden hiertoe is dat het bestemmingsplan een conserverend karakter heeft en in Grandorse nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk gemaakt worden.

2.5.3. Bestemmingsplan 'Grandorse'

Voor het (ontwerp)bestemmingsplan Grandorse wordt een globaal bestemmingsplan opgesteld, waarbij voldoende flexibiliteit en schuifmo-

gelijkheden aanwezig zijn. Uitgangspunt is dat er bij de realisatie zoveel mogelijk direct binnen het bestemmingsplan gerealiseerd kan worden. Er dient voorkomen te worden dat voor iedere extra functie, voorziening of ontwikkeling aparte en lange procedures doorlopen moeten worden

Het plan voornemen wordt in concreto genoemd in het ontwerpbestemmingsplan, waardoor geconcludeerd kan worden dat het planvoornemen niet in strijd is met het gemeentelijk beleid.

2.5.4. Gemeentelijk kwaliteitsmenu

De structuurvisie bestaat uit een beleidskader en een uitvoeringsparagraaf waarin het Limburgs Kwaliteitsmenu (LKM) wordt geïmplementeerd, als zijnde het 'Gemeentelijk Kwaliteitsmenu'.

Ten behoeve van de voorgestane gebiedsontwikkeling in Park de Peelbergen is een ruimtelijk – landschappelijk kader opgesteld, de 'Totaalvisie Hippische Zone De Peelbergen'.

De actuele uitstraling van de accommodatie d'n Umswing mag als zeer gedateerd worden omschreven en niet meer passend bij het gewenste kwaliteitsbeeld van Grandorse.

De renovatie van de rijhal draagt in belangrijke mate bij aan het verbeteren van de uitstraling van de Grandorse, passend bij de (inter)nationale ambities van de regio. Het feit dat de gemeente de renovatie ook geldelijk ondersteund, geeft blijk van de gedragenheid van het voornemen. Omdat de accommodatie gebruikt wordt door de beide verenigingen mag gesteld worden dat het planvoornemen een maatschappelijke functie dient en is er geen sprake van woningbouw of de uitbreiding van een onderneming.

Op deze wijze wordt voldaan aan de uitgangspunten van het Limburgs Kwaliteitsmenu.

2.6. Conclusie

Gelet op het in dit hoofdstuk uiteengezette van toepassing zijnde Rijks-, provinciale, regionale en gemeentelijke beleid is bij voorliggend planvoornemen geen sprake van strijdigheden daarmee. Sterker nog, het planvoornemen wordt in concreto genoemd in het ontwerpbestemmingsplan.

3. PROJECTPROFIEL

3.1. Gebiedsbeschrijving

Het projectgebied ligt in Park De Peelbergen, in het buitengebied van de gemeente Horst aan de Maas.

Binnen dit landschapspark is ruimte voor ontwikkeling van toeristische en recreatieve functies, waarbij de grootschalige(re) compensatie van natuur en landschap in groter verband gaat plaats vinden (ook buiten Park de Peelbergen).

Ontwikkeling Grandorse

De gemeente Horst aan de Maas is door de provincie Limburg aangewezen als een van de koploperomgevingen. De gemeente maakt onderdeel uit van de hippische sportzone in Limburg. Het profiel van de hippische koploperomgeving in Horst aan de Maas is gericht op topsport, breedtesport en evenementen, economische ontwikkelingen en recreatie en toerisme. Het kloppend hart van de koploperomgeving Horst aan de Maas is de ontwikkeling van een hippische zone in Park de Peelbergen, genaamd 'Grandorse'. Park de Peelbergen is een recreatief-landschappelijk ontwikkelgebied langs de Middenpeelweg, dat zich vanaf de A67 in noordelijke richting uitstrekt tot de vakantieparken van Centerparcs.

In 'Grandorse' vormt het Equestrian Centre De Peelbergen (hierna: ECdP) de centraal gelegen top(sport)voorziening. Het ECdP is qua omvang en hoogwaardige faciliteiten voor handel, training en wedstrijden een toplocatie op internationaal niveau.

De projectlocatie (manege d'n Umswing) wordt ingezet ten behoeve van de breedtesport en is in gebruik als oefen- c.q. wedstrijdhal voor L.R. Bucephalus en P.C. Die Sevenrijders. De locatie wordt tevens gebruikt culturele manifestaties. Het evenemententerrein wordt gebruikt voor diverse hippische evenementen, daarnaast worden veelvuldig culturele manifestaties georganiseerd.

De locatie is aan de westzijde ontsloten aan de Schorfvenweg, De locatie is aan de zuidzijde ontsloten via de (onverharde) Meerweg die uitkomt op de Schorfvenweg. De noordelijke ontsluiting is via de Peelstraat.

3.2. Projectbeschrijving

De huidige uitstraling van de manege mag, op zijn zachtst uitgedrukt, als gedateerd worden omschreven en niet meer passend in het actuele kwaliteitsbeeld dat in Park de Peelbergen wordt nagestreefd.

Omdat voor de stichting Ruiterbelangen de afgelopen 10 jaar het zicht op duidelijkheid omtrent de continuïteit ontbrak, is het groot onderhoud van de manege en de renovatie van de kantine telkens uitgesteld.

De voorgestane ontwikkeling voorziet in het renoveren (o.a. asbestsanering) van de bestaande accommodatie en het realiseren van een uitbreiding met een oppervlakte van 850 m², tevens voorzien van een mestplaats.

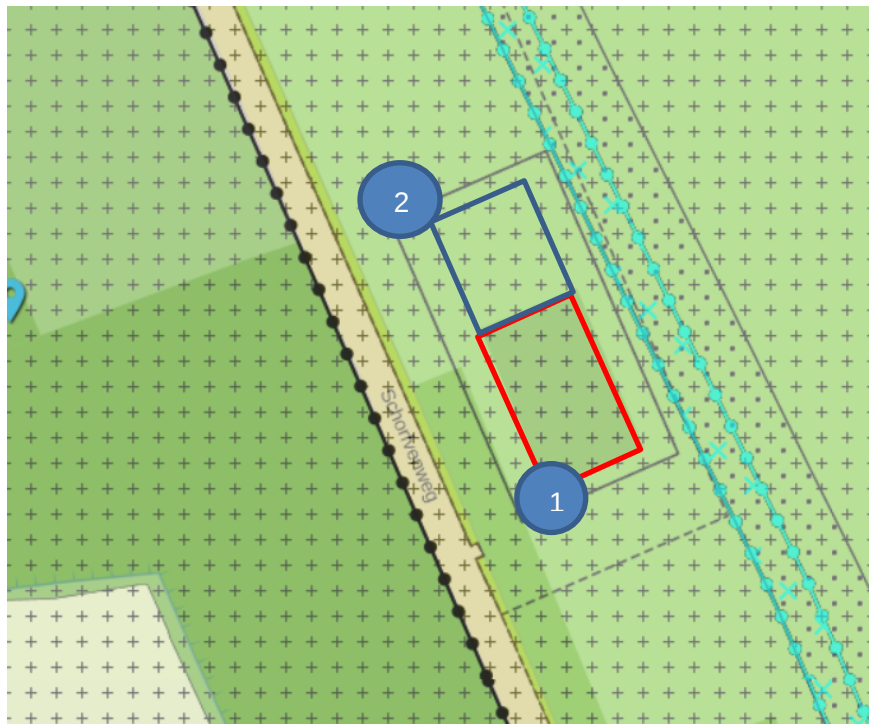
De beoogde accommodatie bestaat uit:

- Bedrijfsgebouwen, bestaande uit:
 - i. Rijhal/binnenbak met opslag voor materialen;
- Overige bebouwing en voorzieningen:
 - i. Mestplaats;
 - ii. Parkeerplaatsen;

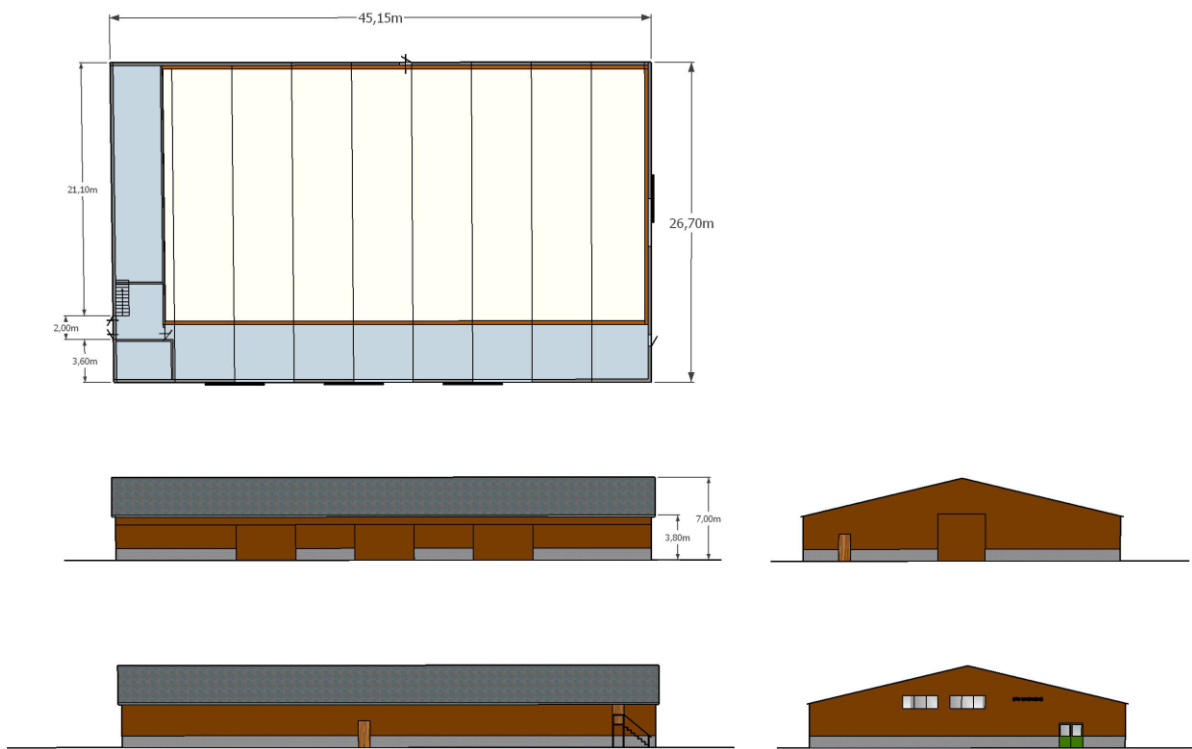
Het perceel heeft een totale oppervlakte van 1,5 hectare. Onderstaand een foto van de accommodatie in de huidige staat van onderhoud.

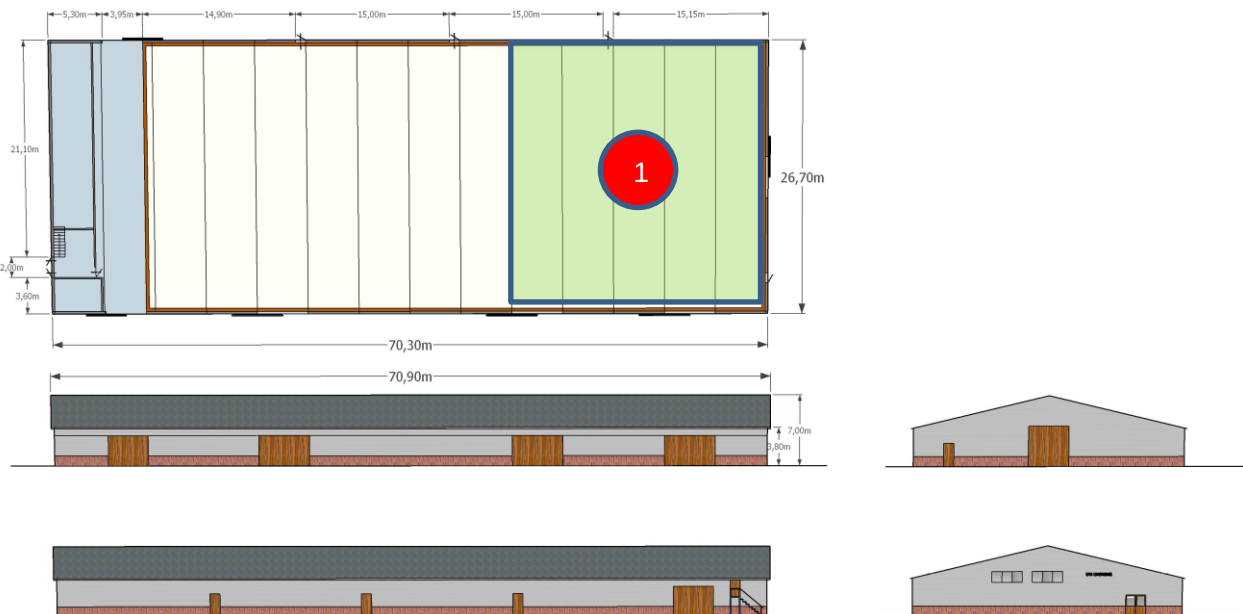
Manege d'n Umswing te Kronenberg

1. Bestaande rijhal
2. Uitbreiding rijhal

Bestaande situatie

Nieuwe situatie

= uitbreiding rijhal te gebruiken als rijhal annex evenementenhal

3.3. Landschappelijke inpassing

Voor nieuwe initiatieven die niet passen binnen het bestemmingsplan en met behulp van een uitgebreide procedure worden gerealiseerd, is het realiseren van een landschappelijke inpassing verplicht.

Uitgangspunten opzet van het erf

- Een aparte (reeds bestaande) toeritten leiden naar de manege en het achtergelegen evenemententerrein;
- Ten oosten van de manege ligt het evenemententerrein;
- Erfscheidingen worden uitgevoerd middels geschoren hagen of traditionele (houten) hekwerken;
- Begrenzings van evenemententerrein zal bestaan uit deugdelijk (gaas)hekwerk.

Uitgangspunten landschappelijke inpassing:

- Het erf wordt ter hoogte van de uitsparing aan de straatzijde ingepast met geschoren hagen en bomenrijen;
- De toerit naar het erf wordt begeleidt met grasstroken en bomenlanen en/of geschoren hagen;
- Er zal uitsluitend gewerkt te worden met gebiedseigen beplantingssoorten.

3.4. Conclusie

Onderhavig plan voorziet in het renoveren en uitbreiden van de manege d'n Umswing.

De activiteiten zullen voornamelijk bestaan uit bieden van oefenfaciliteiten aan de beoefenaars van diverse hippische disciplines, daarlangs zullen zowel hippische als niet hippische evenementen worden georganiseerd, dan wel worden gefaciliteerd.

Om te voldoen aan het kwaliteitsbeeld is renovatie een vereiste, om te kunnen voldoen aan de vraag van de gebruikers is de uitbreiding een vereiste.

De belangrijkste ontwikkelingen betreffen:

- Het renoveren en uitbreiden van de huidige accommodatie, de bedrijfsgebouwen en erfverhardingen geconcentreerd op ca. 1,5 ha.

4. MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN

4.1. Inleiding

Bij de realisering van een planontwikkeling moet in de eerste plaats rekening worden gehouden met aspecten uit de omgeving die een negatieve invloed kunnen hebben op het plangebied. Dit geldt omgekeerd ook voor de uitwerking die het project heeft op zijn omgeving. Voor de locatie zijn in dit hoofdstuk de milieu- en omgevingsaspecten onderzocht.

4.2. Milieuaspecten

4.2.1. Bodem- en grondwaterkwaliteit

Indien sprake is van een planologische functiewijziging, dient te worden bezien of de milieuhygiënische kwaliteit van de bodem ter plaatse geschikt is voor het voorgenomen gebruik.

Het onderhavige plan voorziet in de uitbreiding van de oefenhal, hier toe dient de huidige planologische functie te worden gewijzigd van recreatie in sport.

De bestaande rijhal is midden jaren '80 gebouwd op een perceel dat voorheen in gebruik was als landbouwgrond. De ondergrond van de manege kreeg op dat moment de planologische functie sport, de rest van het perceel de planologische functie recreatie. De afgelopen ruim 30 jaar is de ondergrond van de beoogde uitbreiding in gebruik geweest als evenemententerrein.

De beoogde functie-aanduiding sport stelt geen aanvullende milieuhygiënische eisen aan de kwaliteit van de bodem.

Gelet op vorenstaande vormt het aspect bodem geen belemmeringen voor de beoogde planontwikkeling.

4.2.2. Geluid

Met betrekking tot het aspect geluid (van externe komaf) kan sprake zijn van geluidbelasting als gevolg van wegverkeerslawaai, industrielawaai en spoorweglawaai.'

Het besluit geluidhinder (Bgh) wijst volgens art. 1 Wgh een “ander geluidsgevoelig gebouw” aan. Art. 1.2 Bgh wijst onderstaande gebouwen aan als “ander geluidsgevoelig gebouw”:

- Onderwijsgebouwen
- Ziekenhuizen en verpleeghuizen
- Verzorgingstehuizen
- Psychiatrische inrichtingen
- Kinderdagverblijven

Objecten die niet onder bovenstaande categoriën zijn te scharen, zijn op basis van de Wet geluidhinder niet beschermd tegen geluidhinder. De voorziene uitbreiding van de rijhal heeft niet de aanwijzing “ander geluidsgevoelig gebouw” en behoeft geen bescherming tegen geluidhinder.

Omgekeerd mogen geluidgevoelige objecten in de omgeving van de projectlocatie geen onrechtmatige hinder ondervinden van geluiden, afkomstig van de bedrijfsvoering. Met inachtneming van de aard en bedrijfsduur van de geluidsrelevante activiteiten en bronnen kan in de voorgestane omvang van de bedrijvigheid redelijkerwijs worden voldaan aan de te stellen geluidsgrenswaarden. Op basis van de VNG-brochure ‘Bedrijven en milieuzonering’ geldt voor het houden van paarden – vanwege het aspect geluid – een richtafstand van 30 meter ten opzicht van woningen van derden. De dichtstbijzijnde woning van derden liggen op een aanzienlijk grotere afstand dan de richtafstand van 30 meter. Ook de geluidbelasting naar de omgeving vormt daarmee geen belemmering voor het project.

Met betrekking tot het aanvoerende en afvoerende verkeer van en naar de inrichting kan gesteld worden dat dit verkeer enkel vanuit het zuiden (via de Schorfvenweg) een woning (afstand 110m) ontmoet. De uitbreiding van de rijhal is niet gelegen in de directe invloedssfeer van de inrichting.

Hetgeen wordt weergegeven in onderstaande afbeelding.

Gelet op vorenstaande vormt het aspect geluid geen belemmeringen voor de beoogde ontwikkeling.

4.2.3. *Luchtkwaliteit*

In hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer (hierna ook: Wmb), zijn de belangrijkste bepalingen inzake de luchtkwaliteit opgenomen. Dit hoofdstuk staat ook wel bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. Het doel van titel 5.2 Wmb is om de mensen te beschermen tegen de negatieve gevolgen van luchtverontreiniging op hun gezondheid. In de wet- en regelgeving zijn de richtlijnen uit de Europese regelgeving opgenomen, waaraan voorgenomen ontwikkelingen dienen te voldoen.

Als aan minimaal één van de volgende voorwaarden wordt voldaan, vormen de luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmering voor het uitoefenen van de bevoegdheid van een bestuursorgaan ex. artikel 5.16 Wm:

- er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van de grenswaarde;
- een project leidt al dan niet per saldo, niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- een project draagt 'niet in betekenende mate' (NIBM) bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit;
- een project past binnen het NSL (Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit) of een regionaal programma van maatregelen.

Het besluit NIBM

Deze Algemene maatregel van Bestuur (AmvB) legt vast wanneer een project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de toename van concentraties van bepaalde stoffen in de lucht. Een project is NIBM wanneer het aannemelijk is dat het een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. De 3% grens wordt gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM10) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor zowel PM10 als NO₂. Het NSL is vanaf augustus 2009 van kracht, zodat de 3% grens aangehouden dient te worden.

NIBM-tool InfoMil

Het plan leidt niet tot een dusdanig aantal toenemende verkeersbewegingen dat de grenswaarde van de luchtkwaliteit daarmee wordt overschreden. InfoMil heeft een NIBM-tool ontwikkeld waarmee een 'worst-case' berekening kan worden verricht voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit. Voor de inrichting geldt dat:

- Bij het huidige gebruik maken gemiddeld 10 mensen tegelijk gebruik van de faciliteit;
- Na uitbreiding kan dit in pieken gaan om max. 15 personen;

Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit

Jaar van planrealisatie		2017
Extra verkeer als gevolg van het plan		
Extra voertuigbewegingen (weekdaggemiddelde)		20
Aandeel vrachtverkeer		10,0%
Maximale bijdrage extra verkeer	NO ₂ in µg/m ³	0,04
	PM ₁₀ in µg/m ³	0,01
Grens voor "Niet In Betekenende Mate" in µg/m ³		1,2
Conclusie		
De bijdrage van het extra verkeer is niet in betekenende mate; geen nader onderzoek nodig		

NIBM-tool

Onderhavig plan leidt tot een toename van verkeer (worst-case) van maximaal 20 auto's en 2 vrachtwagens per dag. Het voorgaande NIBM rekenmodel toont aan dat bij deze aantallen het project niet in betekenende mate bijdragen aan de verslechtering van de luchtkwaliteit.

Daarnaast is beoordeeld of de toename in dieren aantallen met betrekking tot de uitstoot van fijn stof is aan te merken als NIBM. De handreiking fijn stof en veehouderijen geeft aan dat het niet altijd noodzakelijk is om met een berekening vast te stellen of er sprake is van NIBM. Dit kan ook gedaan worden met een motivering. Als hulpmiddel bij de motivering is een vuistregel opgesteld waarmee aangetoond kan worden of een uitbreiding/oprichting NIBM is. Er is een tabel opgesteld, die gebaseerd is op de 3% NIBM grens, waarbij per afstand de hoeveelheid emissie kan worden afgelezen waarmee een veehouderij nog kan uitbreiden om niet in betekende mate bij te dragen. De getallen in de tabel zijn worst-case genomen inclusief een veiligheidsmarge. Zo is bij een afstand van 70 meter van het emissiepunt tot een gevoelig object een uitbreiding van de emissie van fijn stof met 324.000 g/jr NIBM.

In onderhavige situatie gaat het om een uitbreiding van maximaal 35 paarden. Uit de emissiewaardenlijst op infomil blijkt dat voor paarden geen emissiefactor is vastgesteld. Ter vergelijking is de emissiefactor van een zoogkoe aangehouden. Deze bedraagt 86 g/dier/jaar. Dit geeft een totale uitbreiding in de emissie van fijn stof van 3010 g/jr. Omdat op 70 meter de vuistregelgrens op 324.000 g/jr. ligt en de toename slechts 3010 g/jr. is, kan hier geconcludeerd worden dat de bijdrage als gevolg van de uitbreiding nihil is.

Besluit gevoelige bestemmingen

Dit besluit is gericht op de beperking van de vestiging in de nabijheid van provinciale en rijkswegen van gevoelige bestemmingen, zoals gebouwen voor kinderopvang, scholen, verzorgings- of verpleegtehuizen. Het Besluit gevoelige bestemmingen is niet op onderhavig bouwplan van toepassing.

Gelet op vorenstaande vormt het aspect luchtkwaliteit geen belemmeringen voor onderhavige planontwikkeling.

4.2.4. Geur

Voor wat betreft het aspect geur geldt, op basis van de Wet geurhinder en veehouderij, voor het houden van paarden een vaste afstand van 50 meter ten opzicht van woningen van derden in het buitengebied en 100 meter ten opzichte van woningen in de bebouwde kom. Omdat de projectlocatie in het buitengebied is gelegen, moet worden uitgegaan van een vaste afstand van 50 meter. De dichtst bij zijnde woning van derden is gelegen op een afstand van 110 meter. Aan de

minimaal te hanteren afstand van 50 meter ten opzichte van omliggende burgerwoningen wordt bij onderhavig plan dan ook ruim voldaan.

Gelet op vorenstaande vormt het aspect geur geen belemmering voor de voorgenomen planontwikkeling.

4.2.5. Bedrijven en milieuzoneringen

Vanuit het aspect 'goede ruimtelijke ordening' dient voldoende ruimtelijke scheiding te zijn tussen hinderveroorzakende (o.a. bedrijven) en hindergevoelige functies (waaronder woningen). Hiervoor worden de richtafstanden uit de VNG publicatie 'Bedrijven en Milieuzonering' als maatgevend beschouwd. Bovenstaande moet op twee manieren getoetst worden. Enerzijds wordt er gekeken of het perceel zelf veroorzaker is van hinder en anderzijds wordt bekeken of het perceel kwetsbaar is voor hinder.

Het plan voorziet in de uitbreiding van de rijhal.

In de directe nabijheid is slechts 1 inrichting gelegen op een afstand van 110m, namelijk een vollegrondsgroente bedrijf. Voor deze inrichting dient een afstand te worden aangehouden van 5 meter in verband met geur, 30 meter in verband met stof, en 30 meter in verband met geluid. Gezien de afstand tussen beide inrichtingen kan worden geconcludeerd dat het plan niet leidt tot belemmeringen voor naastgelegen functies. Tevens is in de rijhal een goed woon- en leefklimaat te garanderen, omdat deze niet is gelegen binnen milieuzoneringen van omliggende functies.

Het aspect milieuzonering vormt geen belemmering voor het realiseren van de uitbreiding van de accommodatie.

4.2.6. Externe veiligheid

Aangezien de planontwikkeling op korte afstand van een buisleiding ligt is het beleid inzake externe veiligheid van toepassing. Om die reden is een afweging gemaakt of de planontwikkeling ertoe leidt dat er een onaanvaardbaar risico ontstaat in het kader van de externe veiligheid.

In onderstaande luchtfoto is de Risicokaart Limburg inzake externe veiligheid verwerkt.

Uitsnede risicokaart met markering planlocatie

Beleid

Het beleid in het kader van de externe veiligheid is gericht op het beperken en beheersen van risico's voor de omgeving voor wat betreft handelingen met gevaarlijke stoffen. Deze handelingen kunnen zowel betrekking hebben op het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen, als op het vervoer van deze stoffen.

Deze verantwoording wordt toegepast op grond van art. 13 voor Wro-besluiten en omgevingsvergunningen Wabo voor afwijken van bestemmingsplan of beheersverordening.

In het kader van de ruimtelijke plannen wordt in gegaan op de risico's in het plangebied als gevolg van handelingen met gevaarlijke stoffen. Deze risico's worden beoordeeld op twee soorten risico: het groepsrisico en het plaatsgebonden risico.

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico beschrijft de kans dat een onbeschermd individu in een jaar komt te overlijden als gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het plaatsgebonden risico wordt uitgedrukt in risicocontouren rondom de risicobron. Voorbeelden van risicobronnen

zijn bedrijven, wegen en spoorlijnen. De 10^{-6} -contour is de maatgevende grenswaarde/richtwaarde. Dit houdt in dat er een kans van 1 op 1 miljoen is op overlijden.

Groepsrisico

Het groepsrisico beschrijft de kans dat een groep van 10 of meer personen tegelijkertijd komt te overlijden als gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Dit risico geeft een indicatie van de maatschappelijke ontwrichting in geval van een ramp. Het groepsrisico wordt uitgedrukt in een grafiek. In het Bevi is een verantwoordingsplicht binnen het invloedsgebied opgelegd, i.c. het gebied binnen de zogenaamde 1%-letaliteitsgrens, zijnde de afstand vanaf een risicobedrijf waarop nog slechts 1% van de blootgestelde mensen in de omgeving overlijdt bij een ongeval op het risicobedrijf. Voor elke verandering van het groepsrisico, dit kan een af- of toename zijn, in het invloedsgebied moet verantwoording worden afgelegd. Deze verantwoording ziet toe op de wijze waarop de toelaatbaarheid van de verandering van het groepsrisico in de besluitvorming is betrokken. Samen met de hoogte van het groepsrisico, worden ook andere aspecten meegewogen in de beoordeling van het groepsrisico. Hieronder vallen onder meer de zelfredzaamheid en de bestrijdbaarheid van een calamiteit.

In dit kader dient te worden getoetst of er sprake is van de realisatie van beperkt kwetsbaar object.

In het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) wordt voor de definitie van kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten verwezen naar het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). De activiteiten binnen het plangebied kunnen worden beschouwd als beperkt kwetsbaar object (artikel 1, lid 1 onderdeel b onder e: sporthallen, sportterreinen, zwembaden en speeltuinen, dan wel f: kampeerterreinen en andere terreinen bestemd voor recreatieve doeleinden, voor zover zij niet onder onderdeel I, onder d, vallen).

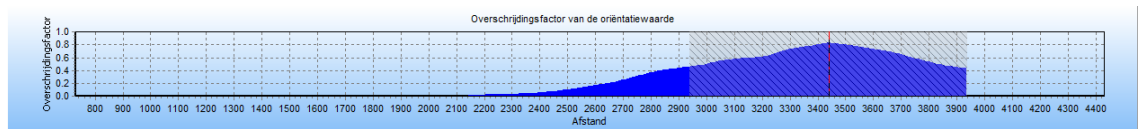
GROEPSRISICO REFERENTIE-SITUATIE

De hoogte van het groepsrisico voor alle drie de buisleidingen is berekend met behulp van het rekenprogramma CAROLA voor de referentie-situatie.

Berekening groepsrisico buisleiding A-520-deel-1

In figuur 3.1 is de groepsrisico-screening voor buisleiding A-520-deel-1 opgenomen voor de referentie-situatie. De maximale overschrijdingsfactor

voor dit tracé is gelijk aan 0,830 en correspondeert met die kilometer leiding die is gevisualiseerd in figuur 3.2. De kilometer met het hoogste groepsrisico ligt ter hoogte van het plangebied.

Figuur 3.1: Groepsrisico screening A-520-deel-1, referentie-situatie

De maximale overschrijdingsfactor van deze kilometer leiding wordt gevonden bij 894 slachtoffers en een frequentie van 1,04E-008.

Figuur 3.2: Kilometer leiding met hoogste overschrijdingsfactor (in groen weergegeven), referentie-situatie

In figuur 3.3 is de fN-curve weergegeven voor de hoogte van het groepsrisico van buisleiding A-520-deel-1 in de referentiesituatie ter plaatse van de kilometer met het hoogste groepsrisico.

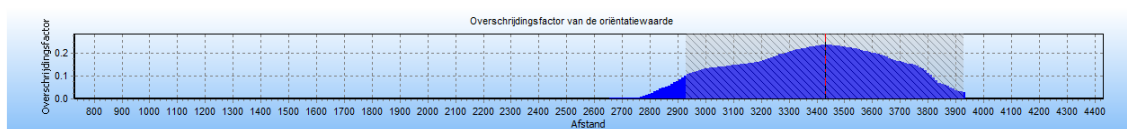

Figuur 3.3: fN-curve buisleiding A-520-deel-1, referentie-situatie

Uit het bovenstaande blijkt dat de hoogte van het groepsrisico van buisleiding A-520-deel-1 in de referentie-situatie lager is dan de oriëntatiewaarde.

Berekening groepsrisico buisleiding A-578-deel-1

In figuur 3.4 is de groepsrisico-screening voor buisleiding A-578-deel-1 opgenomen voor de referentie- situatie. De maximale overschrijdingsfactor voor dit tracé is gelijk aan 0,236 en correspondeert met die kilometer leiding die is gevisualiseerd in figuur 3.5. De kilometer met het hoogste groepsrisico ligt ter hoogte van het plangebied.

Figuur 3.4: Groepsrisico screening A-578-deel-1, referentie-situatie

De maximale overschrijdingsfactor van deze kilometer leiding wordt gevonden bij 1.488 slachtoffers en een frequentie van 1,07E-009.

Figuur 3.5: Kilometer leiding met hoogste overschrijdingsfactor (in groen weergegeven), referentie-situatie

In figuur 3.6 is de fN-curve weergegeven voor de hoogte van het groepsrisico van buisleiding A-578-deel-1 in de referentiesituatie ter plaatse van de kilometer met het hoogste groepsrisico.

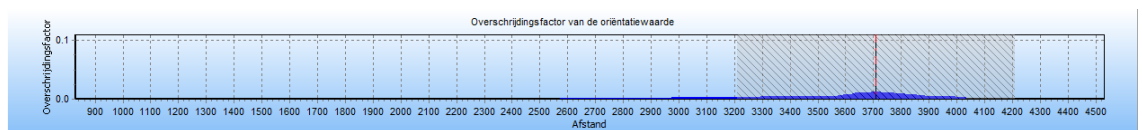

Figuur 3.6: fN-curve busleiding A-578-deel-1, referentie-situatie

Uit het bovenstaande blijkt dat de hoogte van het groepsrisico van busleiding A-578-deel-1 in de referentie-situatie lager is dan de oriëntatiewaarde.

Berekening groepsrisico busleiding A-665-deel-1

In figuur 3.7 is de groepsrisico-screening voor busleiding A-665-deel-1 opgenomen voor de referentie-situatie. De maximale overschrijdingsfactor voor dit tracé is gelijk aan 0,012 en correspondeert met die kilometer leiding die is gevisualiseerd in figuur 3.8. De kilometer met het hoogste groepsrisico ligt ter hoogte van het plangebied.

Figuur 3.7: Groepsrisico screening A-665-deel-1, referentie-situatie

De maximale overschrijdingsfactor van deze kilometer leiding wordt gevonden bij 342 slachtoffers en een frequentie van $1,00E-009$.

Figuur 3.8: Kilometer leiding met hoogste overschrijdingsfactor (in groen weergegeven), referentie-situatie

In figuur 3.9 is de fN-curve weergegeven voor de hoogte van het groepsrisico van buisleiding A-665-deel-1 in de referentiesituatie ter plaatse van de kilometer met het hoogste groepsrisico.

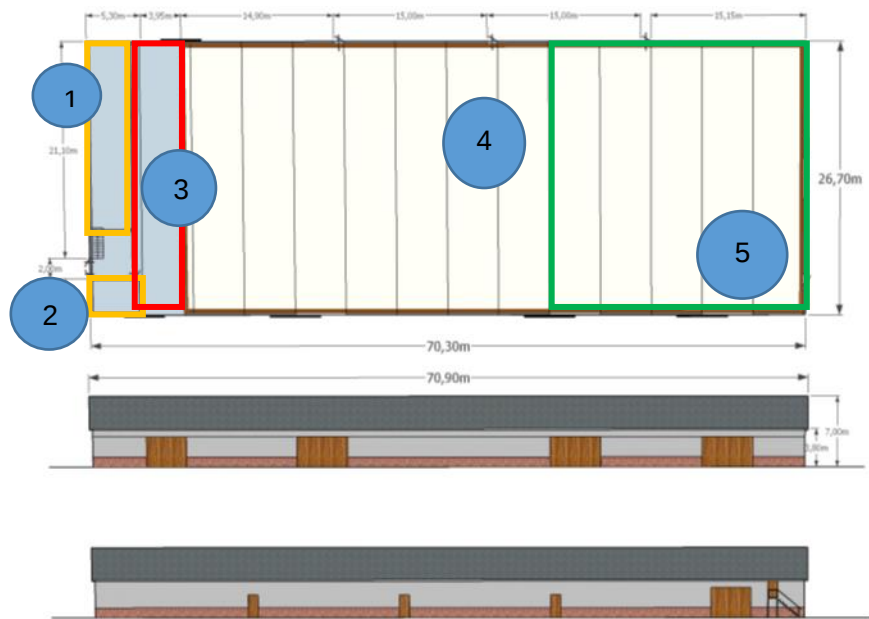
Figuur 3.9: fN-curve buisleiding A-665-deel-1, referentie-situatie

Uit het bovenstaande blijkt dat de hoogte van het groepsrisico van buisleiding A-665-deel-1 in de referentie-situatie lager is dan de oriëntatiewaarde.

Geconcludeerd wordt dat de hoogte van groepsrisico van alle 3 de buisleidingen in de referentie-situatie lager is dan de oriëntatiewaarde.

Consequentie van de uitbreiding van de rijhal m.b.t. personen aantallen

Uit de melding activiteitenbesluit:

	Gebruiksfunctie	Oppervlakte	Aantal personen
1	Kantine	65 m ²	25
2	Toiletten	15 m ²	5
3	Zadelplaats	125 m ²	
4	Huidige rijbak	875 m ²	6
5	Uitbreiding rijbak	625 m ²	4

Uit bovenstaand overzicht blijkt dat in de huidige omvang maximaal 31 personen gelijktijdig aanwezig zijn, een aantal dat zal toenemen tot 35 na de uitbreiding.

Ter vergelijking onderstaand de maximale overschrijdingsfactoren van de buisleidingen:

Buisleiding A-520-deel-1

De maximale overschrijdingsfactor van deze kilometer leiding wordt gevonden bij 894 slachtoffers en een frequentie van 1,04E-008.

Buisleiding A-578-deel-1

De maximale overschrijdingsfactor van deze kilometer leiding wordt gevonden bij 1.488 slachtoffers en een frequentie van 1,07E-009.

Buisleiding A-665-deel-1

De maximale overschrijdingsfactor van deze kilometer leiding wordt gevonden bij 342 slachtoffers en een frequentie van 1,00E-009.

Geconcludeerd mag worden dat de toename van het aantal maximaal aanwezige personen als gevolg van de uitbreiding van de rijhal niet significant is in relatie tot de maximale overschrijdingsfactoren.

Uit het onderzoek externe veiligheid buisleidingen Grandorse te Kronenberg uitgevoerd door Windmill in opdracht van Pouderoyen, blijkt onder meer het volgende:

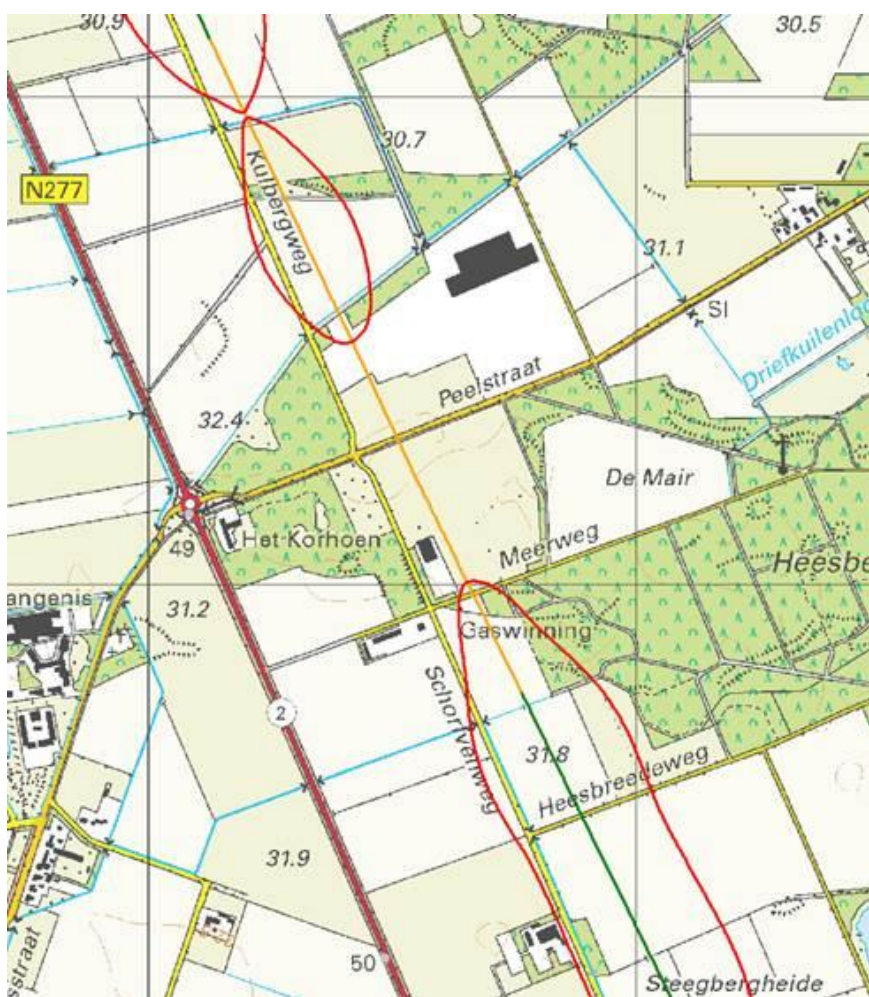
Plaatsgebonden risico

Conform artikel 11 van het Bevb dient de plaatsgebonden risicocontour PR 10^{-6} bij de realisatie van beperkt kwetsbare objecten als richtwaarde.

Het plangebied is gelegen nabij de 1%-letaliteitsafstand voor externe veiligheid van buisleidingen A-520-deel 1, A-578-deel-1 en A-665-deel-1, zodat de invloed van het plan op de hoogte van het groepsrisico voor deze buisleidingen dient te worden bepaald.

Uit de berekening met behulp van het programma CAROLA blijkt dat voor de buisleidingen A-578-deel-1 en A-665-deel-1 geen plaatsgebonden 10^{-6} -risicocontour wordt berekend.

Voor buisleiding A-520-deel-1 blijkt wel een PR 10^{-6} -risicocontour (rode wolken) aanwezig te zijn. Deze bevindt zich echter juist buiten het plangebied.

“Dit betekent dat de terreinen buiten de PR-contour en buiten de belemmeringenstrook wat Gasunie aangaat vrij zijn in te richten. Daar is het aan het bevoegd gezag/de gemeente om een oordeel te vellen. Zoals reeds bekend en gemeld, géén kwetsbare bestemmingen.”

Mail van dinsdag 27 maart 2018 14:44 van Joost Houterman, Tracé-beheerder Gasunie.

Het transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen vormt derhalve geen belemmering voor de planrealisatie.

Toxisch scenario

Bij toxische stoffen is het scenario dat ten gevolge van een defect aan de buisleiding een (toxische) gaswolk ontstaat.

Bij een ongeval met een toxisch gas ontstaat direct een toxische gaswolk. Bij de toxische scenario's zit er enige tijd tussen het ontstaan van het ongeval en het optreden van letsel bij aanwezigheid. Daarbij is

ook de duur van de blootstelling van invloed op de ernst van het letsel. De omvang, verplaatsingsrichting en verstrooiing van de gaswolk is mede afhankelijk van de weersgesteldheid op dat moment.

In geval van calamiteit kunnen de aanwezige personen worden ondergebracht in de kantine (65 m²), die afgesloten is van de buitenlucht en voorzien is van een uitschakelbaar ventilatiesysteem, dit om te voorkomen dat een toxisch gas (rook) naar binnen wordt gezogen.

Verder kan gesteld worden dat het plangebied zeer goed bereikbaar is en de zelfredzaamheid van de personen wordt voldoende geacht.

Op basis van bovenstaande overwegingen kan worden gesteld dat het aspect externe veiligheid geen belemmering vormt voor onderhavig plan.

Situatie plangebied

Inrichtingen

Het plangebied ligt niet in de invloedssfeer van BEVI inrichtingen. Gezien de grote afstand van het plangebieden tot de meest nabij gelegen (BEVI)- inrichting kan ten aanzien van het groeps- en plaatsgebonden risico worden gesteld dat, gezien de aard van het planvoornemen (realiseren van beperkt kwetsbaar object) er geen sprake is van een te verantwoorden groepsrisico en/of plaatsgebonden risico.

Transportroutes gevaarlijke stoffen

Op grond van de Circulaire Risiconormering Vervoer Gevaarlijke Stoffen, paragraaf 5.2.3 hoeven er (in principe) geen beperkingen aan het ruimtegebruik te worden gesteld in het gebied dat op meer dan 200 meter van een route of tracé ligt.

De provinciale weg N277 is gelegen op een afstand van ca. 660 meter van het plangebied. Deze provinciale weg kent een plaatsgebonden risicocontour van 0 meter. Vorenstaande betekent dat ten aanzien van de N277 geen rekening hoeft te worden gehouden bij de toetsing en beoordeling van het groepsrisico.

De aanwezige A67 is gelegen op een afstand van meer dan 4 km van het plangebied. Ook deze afstand is dermate groot dat hier geen rekening mee gehouden hoeft te worden in het kader van onderhavig planvoornemen.

4.2.7. Milieueffectrapportage

In 2011 heeft de wetgever het Besluit milieueffectrapportage en het Besluit omgevingsrecht gewijzigd. De belangrijkste wijziging is onder andere: het meer in overeenstemming brengen van het Besluit m.e.r. met de Europese richtlijn m.e.r. Hierbij hebben onder andere de zogenaamde drempelwaarde voor activiteiten een indicatief karakter gekregen. Met deze wijziging is bepaald dat voor activiteiten die op de bij het besluit m.e.r. behorende C- en D lijst zijn opgenomen, altijd aandacht aan m.e.r. geschonken dient te worden. Hierbij dient te worden bepaald of een m.e.r. of m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is. Achterliggende reden is dat ook kleine projecten het milieu relatief zwaar kunnen belasten.

Het komt er op neer dat voor elk besluit of plan dat betrekking heeft op activiteit(en) die voorkomen op de D- lijst die beneden de drempelwaarden vallen een toets moet worden uitgevoerd of belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen worden uitgesloten; een zogenaamde (vormvrije) m.e.r.-beoordeling. De toetsing in het kader van de vormvrije m.e.r.-beoordeling dient te geschieden aan de hand van de selectiecriteria in bijlage III van de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling. In deze bijlage staan drie hoofdcriteria centraal:

- de kenmerken van het project;
- de plaats van het project;
- de kenmerken van de potentiële effecten.

In de D-lijst van het Besluit milieueffectrapportage is een dergelijke ontwikkeling aangemerkt als nr. D14 'De oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie voor het fokken, mesten of houden van dieren. De drempelwaarde voor een m.e.r.-beoordeling zoals opgenomen in lijst D van het besluit m.e.r. zijn gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op: 100 stuks paarden of pony's (Rav cat. K.1 en K.3), waarbij het aantal bijbehorende dieren in opfok jonger dan 3 jaar niet wordt meegeteld. (Rav cat. K.2 en K.4),

In het kader van de voorbereiding is geconstateerd dat het plan niet binnen een kwetsbaar of waardevol gebied ligt. In hoofdstuk 3 zijn de kenmerken van het project beschreven. Het project voorziet in de uitbreiding van de rijhal. De projectlocatie is 1,5 hectare groot en omvat zowel de bedrijfsbebouwing en erfverhardingen. Er is geen sprake van permanente huisvesting van paarden of pony's, waardoor er geen sprake is van een ontwikkeling aangemerkt als nr. D14. Gezien de aard en omvang van onderhavig planvoornemen is het uitvoeren van een milieueffectrapportage of een m.e.r.-beoordeling niet aan de orde.

4.3. Waterparagraaf

4.3.1. Vierde Nota Waterhuishouding

In de Vierde Nota Waterhuishouding (NW4) is aangegeven dat het waterbeheer in Nederland gericht moet zijn op een veilig en goed woonbaar land met gezonde en veerkrachtige watersystemen, waarmee een duurzaam gebruik gegarandeerd blijft. Voor wat betreft het buitengebied stelt de Vierde Nota, dat met name aspecten als verdroging en beperking van emissies van bestrijdingsmiddelen van belang zijn. Waterkwaliteit staat daarmee in het buitengebied voorop.

4.3.2. Provinciaal beleid

De provincie Limburg kent ook als uitgangspunt dat verdroging zo veel mogelijk moet worden tegengegaan en dat de waterkwaliteit, met het oog op een duurzaam gebruik in de toekomst, erg belangrijk is. Verder sluit de provincie aan bij het beleid van de Vierde Nota Waterhuishouding om infiltratie van water in de bodem te bevorderen en water meer terug te brengen in stedelijk gebied.

Binnen de waterbeheersplannen van Limburg is integraal waterbeheer een belangrijk begrip. Ook hier speelt verdroging en waterkwaliteit een belangrijke rol in het beleidsproces. Ter invulling van (specifiek) ecologische functies stelt het Waterschap onder andere dat, ter voorkoming van verdroging, grondwaterstanden (daar waar dat mogelijk is) verhoogd moeten worden door peilbeheer. Ook dient het rioleringsbeheer door gemeenten op en aan de aan watergangen en -plassen toegekende functies, afgestemd te worden. Naast die ecologische functie dienen er ook mensgerichte hoofdfuncties ten behoeve van industrie of drinkwater ingepast te worden. Tevens dient er plaats te zijn voor mensgerichte nevenfuncties.

4.3.3. Watertoets Waterschap Peel en Maasvallei

Vanaf 1 november 2003 zijn de overheden wettelijk verplicht om alle ruimtelijke plannen, die van invloed zijn op de waterhuishouding, voor advies voor te leggen aan de waterbeheerders. Tot juli 2004 kwam het voor dat voor de watertoets verschillende waterbeheerders (waterschapsbedrijf, waterschap, provincie en Rijkswaterstaat) apart moesten worden benaderd. Die gaven dan afzonderlijke wateradviezen. Dat zorgde voor veel onduidelijkheid en papieren rompslomp. Daarom hebben de Limburgse waterbeheerders afgesproken om alle aanvragen in het hun betreffende gebied af te handelen via één loket:

het zogenaamde watertoetsloket. Het loket is ondergebracht bij het waterschap.

Het waterschap heeft een stroomschema, met daarbij behorende notitie ondergrens, opgesteld waaruit het toepassingsbereik van de watertoets blijkt voor ruimtelijke plannen. Ook zijn per gemeente waterkaarten opgesteld waaruit de verschillende waterbelangen op een bepaalde locatie zijn af te lezen. Ruimtelijke plannen kunnen voor advies worden voorgelegd aan het betreffende waterschap.

Onderhavige planontwikkeling is gelegen binnen het werkgebied van het Waterschap Peel en Maasvallei. Bij Waterschap Peel en Maasvallei is de ondergrens voor het uitvoeren van een watertoets 2.000 m². Bij onderhavig plangebied is er sprake van een nieuwe verharding van ca. 850 m² bebouwing (uitbreiding manege en opslag) en ca. 500 m² erfverharding.

Geconcludeerd kan worden dat niet voldaan wordt aan de ondergrens voor het uitvoeren van een watertoets.

Conclusie

Gezien het (bij lange na) niet voldoen aan de ondergrens voor het uitvoeren van de watertoets, mag geconcludeerd worden dat het aspect waterhuishouding alsook mogelijke aantasting van het grondwater geen belemmering vormt voor onderhavige planontwikkeling.

Hemelwaterafvoer

De afvoer van het voorkomende hemelwater (HWA) zal plaats vinden middels infiltratie in een infiltratiesloot.

De oppervlakte van de rijhal (na uitbreiding) bedraagt ongeveer 2.000 m², daarlangs is er sprake van 500 m² erfverharding (asfalt).

In deze tabel ziet u de verhouding tussen uw dak- of straatoppervlakte en de grootte van uw infiltratiesysteem.

Oppervlakte	Buffer-grootte bij T=2	Buffer-grootte bij T=5	Oppervlakte	Buffer-grootte bij T=2	Buffer-grootte bij T=5
10 m ²	198 ltr	294 ltr	70 m ²	1.386 ltr	2.058 ltr
20 m ²	396 ltr	588 ltr	80 m ²	1.584 ltr	2.352 ltr
30 m ²	594 ltr	882 ltr	90 m ²	1.782 ltr	2.646 ltr
40 m ²	784 ltr	1.176 ltr	100 m ²	1.980 ltr	2.940 ltr
50 m ²	990 ltr	1.470 ltr	200 m ²	3.960 ltr	5.880 ltr
60 m ²	1.188 ltr	1.764 ltr	300 m ²	5.940 ltr	8.820 ltr

Let op: dit is een statische berekening. Deze is ook dynamisch te maken, waarbij rekening wordt gehouden met de doorlatendheid van de grond. Hoe hoger de doorlatendheid (de K-waarde), hoe kleiner uw infiltratievoorziening uitgevoerd kan worden.

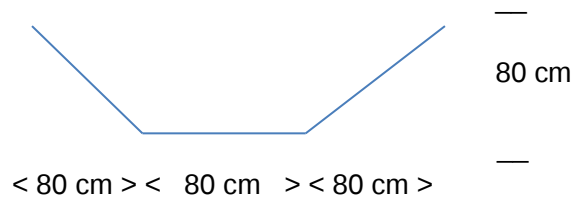
De buffer dient te worden gedimensioneerd op T=5

In totaal is er sprake van een verhard oppervlak van 2.500 m²

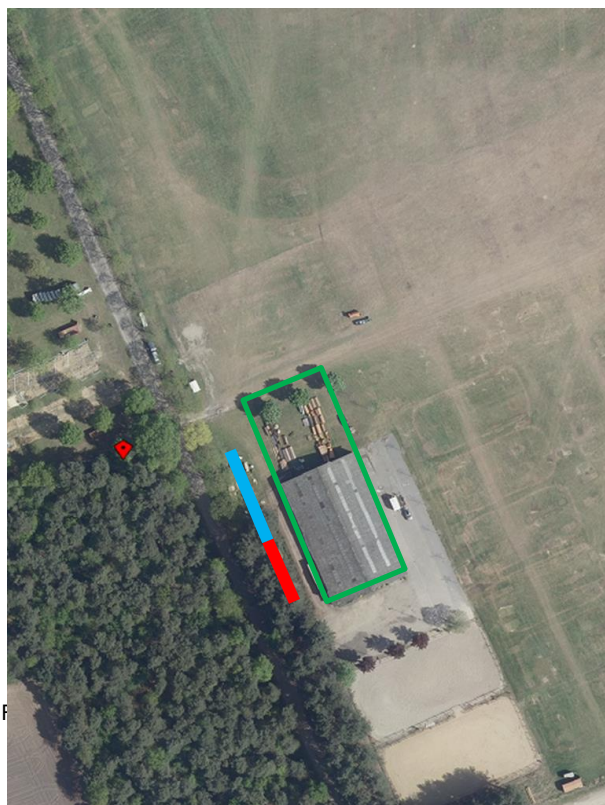
We komen dan tot onderstaande berekening:

$$\frac{2.500 \text{ m}^2}{10 \text{ m}^2} \times 294 \text{ ltr} = 73,5 \text{ m}^3 \text{ op te vangen hemelwater.}$$

Dit betekent dat de huidige infiltratiesloot verlengd en verbreed zal moeten worden.

De sloot heeft op die manier een oppervlak van 1,28 m² en zal dus 60 m lang moeten worden. De rijhal krijgt een lengte van 77 m, dus het inpassen van de verlenging van de huidige sloot zal geen probleem opleveren. De verlenging is weergegeven in onderstaande figuur.

4.4. Kabels en leidingen

In het plangebied ligt een aantal aardgastransportleidingen. Volgens het Bevb hebben deze buisleidingen een belemmeringsstrook ten behoeve van het onderhoud van de buisleiding. De belemmeringsstrook voor buisleidingen voor aardgas bedraagt, afhankelijk van de werkdruk, 4 of 5 meter aan weerszijden van de buisleiding (gemeten vanuit het hart van de buisleiding). Voor deze strook geldt een bouwverbod en een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken geen bouwwerken zijnde, of van werkzaamheden.

De uitbreiding van de rijhal vindt plaats parallel aan de buisleiding, waarbij de belemmeringsstrook niet bereikt zal worden.

De aanwezigheid van kabels en leidingen met betrekking tot de nutsvoorzieningen in de omgeving is evident. Bij het nader uitwerken van de aansluitingen, dient met de verschillende netwerkbeheerders contact te worden opgenomen.

4.5. Natuurbeschermingswet

Het plangebied bevindt zich niet in of direct nabij Natura-2000 gebieden, Wetlands of Beschermd- of Staatsnatuurmonumenten. Het plangebied ligt op ongeveer 2,5 kilometer afstand van het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied; Deurnsche Peel & Mariapeel.

De Wet natuurbescherming vormt in Nederland het wettelijke kader voor o.a. de aanwijzing en bescherming van Natura 2000-gebieden. De wet bepaalt dat projecten en andere handelingen die de kwaliteit van natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of die een significant verstorend effect kunnen hebben op soorten waarvoor het gebied is aangewezen, niet mogen plaatsvinden zonder vergunning. De habitattoets dient om vast te stellen of, en zo ja, onder welke voorwaarden een activiteit in en rondom een Natura 2000-gebied kan worden toegelaten. De habitattoets doorloopt een aantal stappen: de voortoets, de verslechterings- en verstoringstoets of passende beoordeling en de ADC toets. Niet in alle gevallen zal het nodig zijn al deze stappen te doorlopen. Als uit de voortoets blijkt dat er sprake kan zijn van negatieve effecten, zal afhankelijk van het verwachte effect (al dan niet mogelijk significant) de verslechterings- en verstoringstoets of de passende

beoordeling doorlopen moeten worden. Als uit deze toets blijkt dat als gevolg van een activiteit de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten niet verslechtert of dat er beperkingen/voorwaarden aan de vergunning kunnen worden verbonden waarmee deze aantasting in voldoende mate wordt weggenomen, dan kan de vergunning worden verleend.

Goud, Zilver, Brons

- Goudgroene natuurzone
- Zilvergroene natuurzone
- Bronsgroene landschapszone

Figuur 4: Ligging van het plangebied ten opzichte van het Nationaal Natuur Netwerk/Landschapszones (Limburg Atlas, 2017).

Vastgesteld kan worden dat het plangebied niet is gelegen in een Goudgroene of Zilvergroene natuurzone of een Bronsgroene landschapszone en dat de Beleidsregel Natuurcompensatie niet van toepassing is.

Onderhavig plan voorziet in het uitbreiden van de rijhal, waarbij er geen sprake is van permanente huisvesting van paarden of pony's.

De accommodatie is niet gelegen in het Natura2000 gebied, zodat er uitsluitend sprake is van externe werking. In het kader van dit plan betreffen het de aspecten verstoring door geluid, verontreiniging, verdroging en optische verstoring. Van stikstofdepositie (verzuring en vermesting) als gevolg van ammoniakemissie door de veestapel is geen sprake, omdat er geen permanente stallen worden gerealiseerd. Hierdoor heeft de accommodatie geen effect ten aanzien van verzuring en vermesting.

Verstoring door geluid

Het voornemen zal in de gebruiksfase naar verwachting zeer weinig extra geluidbelasting tot gevolg hebben. Alleen het verkeer van en naar de accommodatie zal een bron van enig geluid vormen. Gezien de afstand van 2,5 kilometer tot het Natura 2000- gebied "Deurnsche Peel & Mariapeel" is het redelijkerwijs uit te sluiten dat het verkeersgeluid negatieve effecten tot gevolg zal hebben voor de geluidsgevoelige vogelsoorten.

In de aanlegfase zal geluid vrij komen als gevolg van de bouwwerkzaamheden. Het maximale geluidniveau van bouwwerkzaamheden bij het Natura 2000- gebied zal zijn afgenomen tot onder 30dB(A). Aan gezien merkbare verstoring van broedvogels optreedt vanaf 45dB(A) is het redelijkerwijs uit te sluiten dat in de aanlegfase negatieve effecten optreden als gevolg van geluid.

4.6. Flora en fauna

De Wet natuurbescherming vormt tevens het wettelijk kader voor de bescherming van een groot aantal inheemse bedreigde dier- en plantsoorten. Bij nieuwe ruimtelijke ingrepen en activiteiten dient te worden nagegaan of deze ingrepen en /of activiteiten eventueel negatieve gevolgen hebben voor aanwezige dier- en plantensoorten in de omgeving. De wet is bedoeld om soorten te beschermen, niet individuele planten of dieren. Het gaat erom dat het voortbestaan van de soort niet in gevaar komt. Te allen tijde geldt dat de algemene zorgplicht van toepassing is. Dit houdt in, dat handelingen die niet noodzakelijk zijn met betrekking tot de voorgenomen ingreep en die nadelig zijn voor de in en om het plangebied voorkomende flora en fauna, achterwege moet blijven.

Toetsing

Het plangebied is de afgelopen 30 jaar in gebruik geweest als evenemententerrein. Het evenemententerrein in zijn huidige vorm betreft een omheind perceel van ongeveer 10 ha.

De flora bestaat uitsluitend uit grasland. Het terrein is omheind met fijnmazig gaas, hetgeen de toegankelijkheid voor de fauna aanzienlijk beperkt.

Het plangebied ligt binnen de omheining van het evenemententerrein, het impact op de aanwezige flora en fauna van de uitbreiding van de rijhal met ongeveer 850 m² (hetgeen overeenkomt met 0,85% van het terrein) is als verwaarloosbaar te beschouwen.

Dit wordt bevestigd in de Quickscan Hippische Zone Grandorse die is uitgevoerd door Bureau Meervelt. De aangetroffen natuurwaarden worden weergegeven in onderstaande figuur.

Figuur 7: Overzicht gevonden natuurwaarden (Staro, 2017).

Rood: Dassenpijpen/burchten

Blauw: Eekhoornnesten

Oranje: Holtenbomen

Uit bovenstaande figuur blijkt dat er in de blauwe cirkel geen natuurwaarden voorkomen, die beschermenswaardig zijn. Op het vlak van natuurwaarden gelden derhalve geen belemmeringen voor de onderhavige ontwikkeling.

4.7. Archeologie en cultuurhistorie

4.7.1. Archeologie

In de Wet op de archeologische monumentenzorg (2007) zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta (1992) binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen, waarbij in beginsel geldt: “de veroorzaker betaalt”. Het belangrijkste doel van de wet is het behoud van het bodemarchief “in situ” (ter plekke), omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden. Het is verplicht om in het proces van ruimtelijke ordening tijdig rekening te houden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op die manier komt er ruimte voor overweging van archeologievriendelijke alternatieven. Na de invoering van het Verdrag van Malta in de Nederlandse wetgeving hebben provincies de bevoegdheid gekregen om zogenaamde attentiegebieden aan te wijzen. Dit zijn gebieden die archeologische waardevol zijn of naar verwachting waardevol zijn. Gemeenten zijn in dat geval verplicht hun bestemmingsplan(nen) in het desbetreffende gebied te herzien.

4.7.2. Archeologiebeleid Horst aan de Maas (2015)

Het gemeentelijk archeologiebeleid is opgesteld om zorg te dragen voor een goede omgang met het archeologisch erfgoed binnen onze gemeentegrenzen.

Het “Archeologiebeleid Horst aan de Maas” is vastgelegd in de Archeologische Maatregelenkaart Horst aan de Maas met de daarbij behorende toelichting. Deze toelichting bestaat uit 3 deelrapporten: Horst aan de Maas, Sevenum en Meerlo. Het opstellen van het archeologiebeleid is al voor de fusie in 2010 in gang gezet. In 2014 heeft de provincie ingestemd met de in 2010 opgestelde Maatregelenkaart.

De in 2010 opgestelde Maatregelenkaart is sindsdien gebruikt als hulpmiddel om bij nieuwe ontwikkelingen te bepalen of archeologisch onderzoek noodzakelijk was. Het bleek dat een actualisatie van de Maatregelenkaart gewenst was. Deze actualisatie is vastgelegd in de oplegnotitie “Actualisatie van de Archeologische Maatregelenkaart van de gemeente Horst aan de Maas”. De oplegnotitie is een beknopte samenvatting van de onderliggende deelrapporten voor Horst aan de Maas, Sevenum en Meerlo. De deelrapporten gaan uitvoerig in op de inventarisatie en analyse van de verschillende gebieden.

De oplegnotitie is meer uitvoeringsgericht met het vastleggen van het gemeentelijke ontheffingsbeleid archeologie en de daarbij behorende stappen.

Op basis van de inventarisatie en analyse zoals vastgelegd in de onderliggende deelrapporten zijn 9 categorieën aangewezen: van Wettelijk beschermd Archeologisch monument tot gebieden waar geen bodemarchief meer aanwezig is. Aan deze categorieën zijn ondergrenzen gekoppeld. Het maximale verstoringsoppervlakte is het terrein dat maximaal geroerd mag worden zonder dat hier archeologisch onderzoek vereist is. Als het ruimtelijk plan kleiner is dan de ondergrens, is er dus geen archeologieonderzoek nodig.

Wanneer het ruimtelijk plan groter is dan het maximale verstoringsoppervlak, maar de bodem wordt niet dieper geroerd dan de per categorie aangegeven diepte (meestal 50 cm), dan is archeologisch onderzoek ook niet vereist.

Het plan is gelegen in Archeologie categorie 3, waarbij er sprake is van een maximaal verstoringsoppervlak van 500 m² en een maximale diepte van 50 cm.

Het maximale verstoringsoppervlak van de uitbreiding beperkt zich tot de fundering, die een lengte zal hebben van 85 m en een breedte van maximaal 1 m. Hierdoor is er sprake van een verstoringsoppervlak van 85 m². De maximale diepte van 50 cm wordt hierbij niet overschreden, waardoor een archeologisch onderzoek niet vereist is.

Hiermee vormt het aspect archeologie geen nadere belemmering voor het bouwplan.

4.7.3. Cultuurhistorie

Per 1 januari 2012 is de Modernisering Monumentenzorg in werking getreden. Als gevolg van de MoKo is het Bro (artikel 3.6.1, lid 2) gewijzigd. In een ruimtelijke onderbouwing behorende bij een omgevingsvergunning dient een beschrijving te worden opgenomen hoe met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten, rekening is gehouden. Ook de facetten historische bouwkunde en historische geografie dienen te worden meegenomen in de belangenafweging. Hierbij gaat het om zowel beschermde als niet formeel beschermde objecten en structuren.

Onderhavig planvoornemen leidt niet tot de aantasting van cultuurhistorische waarden die aanwezig zijn buiten het plangebied. Gelet op

vorenstaande geldt dat het aspect cultuurhistorie geen belemmering vormt voor onderhavig plan.

4.8. Infrastructuur

Met betrekking tot onderhavige planontwikkeling dienen de (eventuele) gevolgen voor de verkeersstructuur alsmede het parkeren inzichtelijk te worden gemaakt.

De ontsluiting van de accommodatie vindt momenteel plaats via de Schorffenweg. Het plan leidt ten aanzien van de verkeersstructuur niet tot een wijziging ten opzichte van de bestaande situatie. Het planvoornemen heeft daarmee geen invloed op de plaatselijke verkeersstructuur.

Met betrekking tot het aspect parkeren wordt in het kader van voorliggende planontwikkeling voorzien in het realiseren van extra parkeervoorziening ten behoeve van de uitbreiding van de rijhal. Het aspect parkeren vormt daarmee geen belemmering voor onderhavig planvoornemen.

4.9. Duurzaamheid

Bij voorliggend planvoornemen wordt, voor zover dit betreft de te realiseren uitbreiding betreft, het aspect duurzaam bouwen in acht genomen. Voor de inrichting van het terrein zullen geen uitlogende materialen zoals lood, koper of zink worden gebruikt

Met betrekking tot de renovatie van de huidige accommodatie dient te worden gedacht aan de sanering van de asbesthoudende dakbedekking en de installatie van energiezuinige LED verlichting.

Daarlangs zal waarschijnlijk worden geïnvesteerd in zonnepanelen, om zodoende in de eigen energiebehoefte te kunnen voorzien.

5. UITVOERBAARHEID

5.1. Economische en financiële haalbaarheid

De renovatie en de uitbreiding zijn begroot op een bedrag van € 175.000,-.

Met de gemeente Horst aan de Maas is een bijdrage overeengekomen van € 110.500,-. Het resterende bedrag zal uit eigen middelen, eventueel aangevuld met zelfwerkzaamheid, worden voldaan.

Hiermee is de financiële haalbaarheid volledig geborgd.

5.2. Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Middels voorliggende ruimtelijke onderbouwing wordt aangetoond dat bij onderhoudig planvoornemen sprake is van een goede ruimtelijke ordening.

Vooroverleg

Bij de voorbereiding van een ruimtelijk besluit moeten burgemeester en wethouders overleg plegen met het waterschap, andere gemeenten van wie de belangen bij het plan betrokken zijn, en met de betrokken rijks- en provinciale diensten.

Zienswijze

In het kader van de te doorlopen ruimtelijke procedure kunnen belanghebbenden hun eventuele bezwaren kenbaar maken. De ontwerp ruimtelijke onderbouwing zal gedurende een periode van 6 weken ter inzage worden gelegd.

6. PROCEDURE

Voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan dient de uitgebreide procedure zoals beschreven in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) te worden gevolgd.

Aangegeven is dat tussen gemeente en verschillende instanties overleg over het plan moet worden gevoerd alvorens de ontwerp omgevingsvergunning ter visie kan worden gelegd. Bovendien is het noodzakelijk dat belanghebbenden de gelegenheid hebben om hun visie omtrent het plan te kunnen geven. Pas daarna kan de wettelijke procedure met betrekking tot vaststelling van de omgevingsvergunning van start gaan.

De gemeenteraad wordt nog in de gelegenheid gesteld om een verklaring van geen bedenkingen voor onderhavig planvoornemen af te geven, tenzij er sprake is van een situatie waarvan de gemeenteraad heeft bepaald dat er geen verklaring van geen bedenkingen afgegeven hoeft te worden. Van dit laatste is sprake in het onderhavige geval.

Aangegeven is dat voorafgaande aan de beslissing op de aanvraag door het bevoegd gezag altijd een ontwerp van de te nemen beslissing (ontwerpbesluit) gedurende 6 weken voor eenieder ter inzage moet worden gelegd. Op basis van artikel 3.12, vijfde lid, van de Wabo kan gedurende deze 6 weken een ieder zijn of haar zienswijze naar voren brengen (schriftelijk dan wel mondeling) bij het bevoegd gezag.

Gedurende de termijn dat het ontwerpbesluit en de daarop betrekking hebbende stukken ter inzage liggen (ingevolge art. 3:16 lid 1 Awb zes weken), moet door andere bestuursorganen advies worden uitgebracht. Uiteraard voor zover het inwinnen van advies volgens artikel 2.26 van de Wabo is vereist alvorens een beslissing op de aanvraag wordt genomen.

7. AFWEGING EN EINDCONCLUSIE

Voorliggende planontwikkeling is strijdig met het vigerende bestemmingsplan Park De Peelbergen. De gemeente Horst aan de Maast heeft echter kenbaar gemaakt medewerking te willen verlenen aan de realisatie van het project door toepassing van de procedure voor het afwijken van het bestemmingsplan ex artikel 2.1, eerste lid, onder c van de Wabo. Dit is op basis van artikel 2.12, lid 1, onder a, sub 3 Wabo mogelijk indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

Ten behoeve van de afwijkingsprocedure is aldus een ruimtelijke onderbouwing vereist. Voorliggend document voorziet daarin.

Tegen de realisering van het plan bestaat vanuit functioneel, ruimtelijk en stedenbouwkundig oogpunt geen bezwaar aangezien aan de volgende uitgangspunten c.q. randvoorwaarden wordt voldaan:

- het plan is niet strijdig met het Rijks-, provinciale, regionale en gemeentelijke beleid;
- door de realisering van het plan treden geen conflicterende belangen op ten aanzien van bedrijven en woningen in de omgeving;
- de milieuaspecten bodem, geluid, milieuzonering, luchtkwaliteit en externe veiligheid vormen geen beletsel voor de realisatie van het plan;
- het plan heeft geen negatieve invloed op de aspecten archeologie, kabels en leidingen, verkeer en parkeren, waterhuishouding, en natuur en landschap;
- de financiële consequenties van het plan worden volledig gedragen door de initiatiefnemer.

Op grond van vorenstaande overwegingen kan worden geconcludeerd dat het voorgenomen bouwplan niet bezwaarlijk is.